

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3827/2019
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ... и Предузећа „GATE“ ДОО из Ваљева, које све заступа Слободан Кнежевић, адвокат из ..., против тужених ЈЈ из ..., коју заступа пуномоћник Жељко Лекић, адвокат из ..., КК, ЛЛ и ЉЉ, свих из ..., чији је пуномоћник Зоран Милић, адвокат из ..., ради заузећа, одлучујући о ревизији тужене ЈЈ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7018/17 од 10.05.2018. године, на седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ЈЈ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7018/17 од 10.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7018/17 од 10.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Општинског суда у Ваљеву П 583/2006 од 29.01.2007. године, исправљена решењем истог суда П 583/06 од 12.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ЈЈ из ... је преко пуномоћника поднела предлог за понављање поступка, у року од 30 дана од пријема другостепене пресуде, из разлога предвиђених у члану 426. став 1. тачка 2. и 3. Закона о парничном поступку поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) односно члана 422. став 1. тачка 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

С обзиром да је тужба у парничном поступку чије се понављање тражи поднета 10.05.2006. године у овом поступку примењује се Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04 и 111/09).

По поднетом предлогу за понављање поступка првостепени суд је одржао рочиште 04.02.2019. године, на којем је на записник пуномоћник тужене ЈЈ, адвокат Жељко Лекић из ..., изјавио да предлаже да се предмет проследи Врховном касационом суду као захтев по ревизији, с обзиром на вредност спора и разлоге због којих је поднет предлог за понављање тако и за ревизију и истако да изјављује ревизију из законских разлога предвиђених чланом 398. став 1. тачке 1, 2. и 3. Закона о парничном поступку,

посебно због битне повреде одредаба поступка из члана 361. став 2. тачка 7. и 9. ЗПП, и определио је трошкове поступка. Одлучујући о овом предлогу првостепени суд је донео решење којим је списе предмета доставио Врховном касационом суду, преко Апелационог суда.

По оцени Врховног касационог суда, иако је пуномоћник тужене ЈЈ из ... поднесак насловио као предлог за понављање поступка, на рочишту одржаном по предлогу за понављање, неспорним је учинио да изјављује ревизију на правноснажну пресуду донету у другом степену.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. ЗПП, утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр.55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба је поднета 10.05.2006. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 501.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, очигледно не прелази меродавну вредност за оцену дозвољености ревизије у износу од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија

Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић